

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.562/2023/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe.)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás) (felperesi képviselő címe.)
Az alperes:	Fejér Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Polczer Attila kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (9. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 7.K.700.097/2023/8-II. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2020. január 1. napjától 2022. október 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a helység1 Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot. A működési körzete helység1 és helység2 településre, míg az alperes által létrehozott helység1 Körzeti Megbízotti Csoport (a továbbiakban: KMB Csoport) működési körzete további 5 településre terjedt ki. A felperes szolgálati panaszát, melyben a perbeli időszakban a beosztásába nem tartozóan rendszeresen – a saját és a KMB Csoport működési körzetén kívül – végzett járőri feladatok, járőrszolgálat, elővezetések, Tevékenység Irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) küldések, migrációs készenlét, M1 autópálya M8 híd1 ellenőrzése, átkísérések, őrzések, kísézői feladatok, határrendészeti feladatok, határszolgálat, valamint rendezvénybiztosítások ellentételezés nélküli ellátásáért megbízási díjat igényelt, az alperes elutasította.

A felperes keresete, az alperes védírata

[2] A felperes pontosított keresetében az alperest a perbeli időszakra 985.592 forint megbízási díj, és annak 2021. június 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni.

Keresetének jogalapját a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjai képezték. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg.

[3] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összegszerűségét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a kereseti kérelem szerinti 985.592 forint megbízási díj, és annak 2021. június 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Döntését a Hszt. 2. § 4. és 25. pontjaiban, 61. § (1)-(4) bekezdéseiben, 71. § (1) - (7) bekezdéseiben, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatot ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletében, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35. § (6) bekezdésében, a körzeti megbízotti szabályzatról rendelkező 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat), 2. b)-c), 3. d), 15., 24., 25. a), 57-59. pontjaiban foglaltakra alapította. Kifejtette, hogy a munkáltató egyoldalú

utasítás jogával az állománytáblában rendszeresített beosztás (munkakör) keretein belül határozhatja meg (sorolhatja fel) azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. A körzeti megbízotti beosztás az alperesnél az állománytáblában rendszeresített beosztás (munkakör). Az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön, tehát adott beosztáson belül határozhatta meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhetett be. A körzeti megbízotti beosztás a járőr beosztástól elkülönül, a munkáltató nem bővítheti az ellátandó feladatok körét másik beosztáshoz tartozó feladatok ellátásával még akkor sem, ha ez a munkaköri leírásban szerepel. A KMB szabályzat kógens módon határozza meg az ellátandó feladatok körét, az ezt meghaladó többletfeladatok ellátásáért ellenszolgáltatás (megbízási díj) jár. A felperes a járőrfeladatokat a saját és a KMB csoport működési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végezte, melyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 24., valamint 2. pont b)-c) pontjai. A KMB Szabályzat 25. a) pontja alapján a kísézőőri és fogdaőri feladatok a körzeti megbízott részére kifejezetten tilalmazottak, ezért azok mindenképpen kívül estek a felperes feladatkörén. A KMB Szabályzat 15. pontja nem értelmezhető úgy, hogy a körzeti megbízott működési körzete a KMB Csoport működési körzetével kibővül. A KMB Szabályzat 2. pontjának 2022. augusztus 12. napjától történő módosítása sem eredményezte azt, hogy a felperes megbízási díjra ne lenne jogosult, mivel a KMB Szabályzat módosítása ellentétes a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásával. A módosítás nem adhat korlátlan lehetőséget a munkáltató számára a normaalkotás tekintetében, a hatályos jogszabályi keretek irányadóak a munkáltató vonatkozásában. A közjogi szervezetszabályozó eszköz hatályon kívül helyezése sem eredményezheti azt, hogy a munkáltató a munkaköri leírásban az adott beosztáshoz nem tartozó, rendszeresen ellátandó feladatokat a beosztás részeként rögzíthet. A felperes esetében a Hszt. 60. § (1) bekezdésében foglalt átrendelés feltételei nem valósultak meg, az alperes által hivatkozott eligazító lapok az átrendelést elrendelő írásbeli utasítás kötelező tartalmi elemeit meghatározó 31/2015. BM rendelet 33.§ (1) bekezdésében foglaltaknak nem feleltethetők meg. A keresetet a Hszt. 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontja alapján is megalapozottnak találta.

A megbízási díj mértéke tekintetében rögzítette, hogy felperesi kimutatás alapján – melyet az alperes nem vitatott - 34 hónap alatt összesen 343 szolgálati napon (havonta átlagosan 10 alkalommal) történt működési körzetből való elvonás, melyhez viszonyítottnan - a többletfeladatok nagyságát alapul véve - az illetményalap 75%-ában meghatározott megbízási díj arányos ellentételezést jelent.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes fellebbezésében – a védiratában foglaltakat fenntartva, a felperesi igényt jogalapjában vitatva – elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, harmadlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a megbízási díjnak az illetményalap 50%-ban történő megállapítását és annak további elfelezését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást részben hibásan állapította meg és téves jogértelmezésre jutott, amikor a felperes megbízási díjra való jogosultságát állapította meg, megsértve ezzel a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) - c) pontjait, valamint a 31/2015. BMr. 35. § (6)

bekezdését. Előadta, hogy a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a)-b) pontja szerint megbízási díjra való jogosultság a létszámadatok alapján nem alátámasztott. A veszélyhelyzet idején teljesített szolgálat szintén nem alapozza meg a megbízási díjra való jogosultságot, mivel az ezen időszakban ellátott feladatok a körzeti megbízott munkaköréhez tartoztak, azt köteles volt ellátni. Nincs külön vészhelyzeti rendőri állomány, nincsen rá külön beosztás sem, hanem az valamennyi rendőr együttes feladatellátását jelenti, tehát külön munkakör erre az esetre nem értelmezhető. A veszélyhelyzetben történő feladatellátással kapcsolatos alperesi álláspontot az elsőfokú bíróság teljes mértékben figyelmen kívül hagyta, az ítélet [25] bekezdése e körben indokolást nem tartalmaz. Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a KMB Csoport létrehozásának a célját, valamint a KMB Csoport és körzeti megbízott működési körzete közötti különbséget, a kettő között nincs határvonal, a körzeti megbízottnak a KMB Csoport teljes működési körzetében el kell látnia a feladatait. Ezt a jogértelmezést erősíti a KMB Szabályzat 2012. augusztus 12-től módosult 2. pontja is. A KMB Szabályzat módosítása egyértelművé teszi, hogy a körzeti megbízottnak nem csak a működési körzetében, hanem a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén kell ellátni a feladatait. Tényszerűen megállapítható, hogy a rendőrségnél két külön szabályzat van a járőrökre és a körzeti megbízottakra, azonban e beosztások feladatai részben fedik egymást, vagyis a felperes is köteles volt járőrfeladatokat ellátni, az számára többletfeladatot nem eredményezett. Az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes megállapítása ellentmond a KMB Szabályzat 37. pontjának, mely szerint a körzeti megbízott szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában közterületi tevékenység ellátására köteles, azaz a járőrfeladathoz képest többlettevékenységet nem jelent, azt a körzeti megbízottnak is végeznie kell. Minden körzeti megbízott járőrnek is minősül, a járőri feladatok elvégzése szükséges ahhoz, hogy a körzeti megbízotti feladatainak maradéktalanul eleget tudjon tenni. Az elsőfokú ítélet figyelmen kívül hagyta azon esetek vizsgálatát, amikor a KMB Szabályzat alapján a felperes a körzetéből jogszerűen, eseti jelleggel elvonható volt. Az eseti jelleget minden alkalomra külön-külön kellett volna vizsgálni, nem összevonva a teljes időszakot. A megbízási díj 75%-ban történő megállapításával elvonta az elsőfokú bíróság a munkáltató azon jogát, hogy ő mérlegeljen a jogszabály adta keretek között. A felperes alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatot látott el, melyhez kapcsolódóan nem állapítható meg magasabb felelősségi kör, így a magasabb összegű megbízási díjat az nem alapozza meg. A 31/2015. BMr. 35. § (5) bekezdése alapján – figyelemmel arra, hogy a rendőrkapitányság több munkavállalója is azonos jogi alapon indított pert, azaz szintén ugyanazon többlettevékenységre hivatkozással kértek megbízási díjat – a megbízási díj a felperest megosztva, azaz az illetményalap 25%-ában illetné meg.

[6] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy az e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok a kereseteknek következetesen helyt adnak, elutasító ítélet nem ismert. Kifejtette, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott milyen szűkítésekkel láthat el járőrfeladatot, csak járőrvezetőként járőrrel közösen, és csak a körzetén belül. A körzeti megbízottnak a saját működési körzetén belül kell 70%-ban közterületi szolgálatot teljesítenie, nem bármely közterületen. Az elsőfokú bíróság a keresetet elsődlegesen a 71.§ (1) bekezdés c) pontja alapján tartotta megalapozottnak, így az a) és b) pontok szerinti jogalap vizsgálata – annak ellenére, hogy azok szintén megalapozottnak tekinthetők – nem volt szükség. A különleges jogrendre hivatkozást – az azzal összefüggő feladatvégzés megjelölése, továbbá az eseti jelleg hiánya miatt – vitatta. E körben hivatkozott a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére. A KMB Szabályzat 15. és 24. pontjaira

utalással kifejtette, hogy a körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be a működési körzetében, járőrrel közösen. A működési körzetén kívül, így a KMB csoport körzetén belül, vagy azon kívül nem vehető igénybe járőrszolgálatra. A Kúria a Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletében a KMB csoport fennállása esetében is megalapozottnak találta az azonos tényállású ügyben a kereseti kérelmet. A megbízási díj mértéke megfelel a kialakult bírói gyakorlatnak, valamint az alperes e körben jogszabálysértést nem jelölt meg. A körzeti megbízotti és a járőrfeladatok elválnak egymástól és a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat; a járőr és egyéb feladatai nem esetiek, hanem rendszeresek voltak. Az alperes álláspontjával ellentétben a körzeti megbízotti beosztás feladatai nem foglalják magukba a járőri beosztás valamennyi feladatát. A körzeti megbízott és járőri beosztások különbözőek, e két beosztás feladatait normál esetben párhuzamosan hajtják végre. A KMB Szabályzat 2. pontjának 2022. augusztus 12-ével történő módosulásával kapcsolatban előadta, hogy a munkáltatónak nincs korlátlan szabadsága a normaalkotás során, arra jogszabályi felhatalmazás alapján, annak keretei között van csak lehetősége. A Kúria döntéseire hivatkozva utalt arra, hogy a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri feladatokat, az nem lehet önkényes, a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A KMB Szabályzat módosítása ezáltal nem rontja le a megbízási díjra való jogosultságát, valamint ellentétes a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletével és a Hszt. rendelkezéseivel.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[7] A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján túlnyomórészt helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése helytálló; azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[9] Az alperes fellebbezésében kizárólag az elsőfokú ítélet anyagi jogi megállapításainak felülvizsgálatát kérte, e körben a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a)-c) pontjának a megsértésére, valamint a KMB Szabályzat téves értelmezésére hivatkozott.

[10] Az alperes fellebbezésében helytállóan sérelmezte, hogy megalapozatlan volt az elsőfokú bíróság által rögzített azon megállapítása, miszerint a kereseti kérelem a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján is megalapozottnak tekinthető.

A másodfokú bíróság egyetértett az alperessel abban, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti esetkör vizsgálata legfeljebb annak az alperes által sem vitatott és ezen jogalap

megállapításához nem elegendő ténynek a megállapítását tette lehetővé, hogy a helység Rendőrkapitányságon a perbeli időszakban több járőri státusz időszakosan betöltetlen volt, ezt meghaladóan, azonban az elsőfokú bíróság semmi olyan körülményt nem tárt fel, amelyből a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti megállapítás levezethető lett volna, ítéletében az ezen jogszabályhelyre alapított döntése tekintetében az indoklás teljes mértékben hiányzik. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a [30] bekezdés alatt szereplő megállapításokat mellőzte; mert a felperes által ellátottként hivatkozott ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztások nem kerültek konkretizálásra és valamennyi felperesi többletfeladathoz hozzárendelésre, így a státuszok huzamos betöltetlenségéből nem következik okszerűen, további bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjában foglaltak fennállása. Figyelemmel ugyanakkor arra, hogy a törvényszék a megbízási díj jogalapja körében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára is alapította döntését, amikor a huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, a működési körzetén kívül ellátott, a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri és egyéb feladatokat hangsúlyozta, így az a körülmény, hogy emellett a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkört kellő mélységben nem vizsgálta, és e körben téves következtetésre jutott, nem hatott ki az ügy érdemére.

[11] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[12] A perben nem volt vitatott az a feladatkimutatás, amelyre tekintettel az elsőfokú bíróság a megbízási díjat a felperes részére megállapította; a vita tárgyát az képezte, hogy az ebben megjelölt feladatok a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében a felperes jogosulttá vált-e megbízási díjra.

[13] A rendvédelmi feladatokat ellátó alperesnél az ellátandó beosztások besorolása jogilag kógens módon rendezett. Ugyancsak határozottan, kógens módon – körzeti megbízotti beosztás esetében például a KMB Szabályzat által – meghatározott a beosztáshoz tartozóan ellátandó feladatok köre. Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. A következetes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. Az alperes

csak a kinevezés szerinti munkakörön, tehát beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be.

A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő. E körben annak sem volt jelentősége, hogy a felperes a feladatát csapatszolgálat keretében látta el, mivel nem azt kell értékelni, hogy azt a körzeti megbízott milyen formában (pl. csapatszolgálat) teljesíti, hanem annak, hogy az adott feladat a beosztásához tartozónak tekinthető-e.

[14] A Kúria következetes – jelen perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.). Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[15] A fentiek tükrében az elsőfokú bíróság helyesen következtetett arra, hogy a felperes által a munkáltató egyoldalú utasítására, a működési körzetén kívül is, nem eseti jelleggel, hanem napi rendszerességgel ellátott járőrszolgálati feladatok nem tartoztak a felperes kinevezése szerinti beosztásához. A KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrfeladatként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be; a közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB Szabályzat 21-22. pontjaiban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az alperes azonban nem állította és nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A KMB Szabályzat 21. pontja csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonja. A felperest – az alperes által sem vitatott feladatkimutatás szerint – a perbeli időszakban havonta nagy számban, rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri és egyéb feladatokra, amire a KMB Szabályzat nem ad felhatalmazást. Ezért a működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a felperest a fokozott ellenőrzés és – ugyanezen indokra alapítottnan – a különleges jogrend időszakában, valamint a csapatszolgálati tevékenység végrehajtása esetén is megbízási díjra jogosította. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása

mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.).

[16] A KMB Csoport létrehozása a KMB Szabályzat 3. d) és 15. pontjaiban foglalt szabályozásból következően nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB Csoport működési körzetével kibővülne. A KMB Csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához és melyek haladják meg azt, olyan kérdés, melynek jogértelmezését a Kúria már elvégezte és álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván.

A Kúria a körzeti megbízott által a működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszer szintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és a csoport működési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgáltatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.).

[17] A KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától módosult rendelkezései közül az alperes a fellebbezésében kizárólag a működési körzettel összefüggő 2. pontban foglalt – korábbitól eltérő tartalmú – rendelkezést hívta fel, azonban részletesen nem munkálta ki, hogy a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontjában foglalt konjunktív feltételrendszer körében kialakult jogértelmezést ez miként változtatja meg. Az e tárgykörben kialakult gyakorlat szerint a megbízási díjra való jogosultságot nem csupán a működési körzeten kívül végzett tevékenység, hanem a beosztáshoz nem tartozó többletfeladatellátás is megalapozza. A KMB Szabályzat 2. pontjának alperes által hivatkozott módosulása ezért önmagában nem teszi az elsőfokú ítéletben tett azon megállapítást megalapozatlanná, hogy a felperes rendszeresen végzett járőri és egyéb szolgálati feladatokat, melyek a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhetők, és az (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosítanak. A Fővárosi Ítéltábla megjegyzi, hogy a felperes munkaköri leírása a felperes feladatellátását a működési körzetében írta elő, melyben a KMB Szabályzat módosulása sem jelentett érdemi változást. A felperes ellátandó feladatait a jogszabályok, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) VI. fejezete szerinti közjogi szervezetszabályozó eszközök és 24.§ (3) bekezdése szerinti egyéb jogi eszközök (KMB Szabályzat), valamint a munkaköri leírása együttesen állapítja meg. A munkaköri leírás jogszabállyal nem lehet ellentétes, azonban a munkavállalóra – a beosztás keretei között - az általános feladatléírásban (KMB Szabályzat) foglaltakhoz képest kedvezőbb, vagy az ott meghatározottakhoz képest specifikusabb szabályokat megállapíthat. Ez esetben az ellátandó feladataira ezen kedvezőbb vagy speciálisabb szabályok lesznek az irányadóak. Jelen esetben ez azt jelenti, hogy amennyiben a felperes munkaköri leírása a működési körzetében való feladatellátást ír elő, úgy számára ez az előírás lesz az irányadó függetlenül az általános érvényű szabály változásától.

[18] Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.); amennyiben az alperes nem állapít meg és nem fizet megbízási díjat a felperesnek, a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatja meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését kizárólag azon az alapon nem tartotta megalapozottnak, hogy a körzeti megbízotti szolgálati beosztás magasabb besorolású a járőri, járőrvezetői beosztásnál, ahhoz nem állapítható meg magasabb felelősségi kör, és többletterhelést sem jelent. Jelen esetben a mérlegelés kereteit a Hszt. 71. § (5) bekezdésében foglalt 50-200 %-ig terjedő tartomány, annak konkrét szempontjait pedig a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésében felsoroltak határozzák meg; mely utóbbi norma előírja, hogy a helyettesítési díjat a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletterhek, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján a Hszt. 71. § (4) és (5) bekezdésekben foglaltak figyelembevételével kell meghatározni. A mérlegelés akkor okszerű, ha valamennyi mérlegelési szempont a döntés meghozatalánál figyelembevételre kerül. Egyetlen mérlegelési szempont kiragadása (alacsonyabb beosztáshoz tartozó feladat ellátása) a komplex mérlegelést nem teszi okszerűtlenné, és abból a többletfeladatok nagyságára, valamint az okozott többletterh mértékére vonatkozó következtetés nem vonható le.

E körben az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a többletfeladatok mennyiségét, rendszerességét, folyamatosságát értékelte, mely értékelési szempontokra a fellebbezés ellenérveket nem hozott fel, azokat nem döntötte meg. Mindebből következően az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást a tekintetben, hogy a felperest az általa végzett többletfeladatokért összességében a rendvédelmi illetményalap 75 %-nak megfelelő megbízási díj illeti meg.

[19] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[20] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére. Az ítélőtábla a másodfokú perköltség mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg. A felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel alaposnak fogadta el.

[21] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[22] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[23] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. március 12.

dr. Rác Krisztina s.k.
s.k.

a tanács elnöke

dr. Szeles Balázs György s.k.

előadó bíró

dr. Koós Szabolcs

bíró